

Je mě na omdlení, při Radiof. int. circuits,
a přitom se nic nestalo,
je tolik věcí, se kterýma nevím, co si počít,
ale ne všechny leží v mojem břiše,
musím se říznout?
redukoval jsem žití na dobrýxšpatný,
přece vegetace v horách, } útěky, smrt
abstinence v kanclu }
to s tou láskou nezřízenou,
to jsem si nevymyslel sám,
slabo, jak se mi chvíli všechno hnusí,
a to mám vařit svíci Bernardovi pod obraz,
ještě že nejsem věčný,
Kristýna u okna na Strossmayeráku,
a včera šedomodrá panelák,
se sebou bez sebe,
k Bohu a vůbec ke všem jako pro Pomy,
na mrtvém bodě, s Pueblem v kapse,
líbám papírové rty Sedícího Býka,
ne já,
ale ty,
sediš v Černovicích,
tvoje nová blondatá holka,
není s ní sranda – ona je sranda,
dovnitř vycpaného dikobraze, dovnitř divočáků,
nezastavím Gagyho aby rozkopal ksicht,
já jsem ksicht,
a nejsem, není já,
jen hádání cest,
vrčení,
duše, upadlé ruce, a blahoslavený Enrico ponořený v LOLku,
tady,
chladno, ale ne na věky,
výsek skutečnosti, hra na sebe,
slímák s piercnutou bradavkou, tak to je moje duše,
rozplývám se výhradně sám,
slaný rybník,
mrdání, kdy nestojí, s rukou v cizí špičce,
kráčím a toužím být svatý,
vidět vlny,
možná mám nějakou divnou nemoc,
prsty, uši, hlava,
jenom se dívám,
lžu, brodím se pravdou
a nepohybují se,
nejde se pohybovat, neexistence pohybu,
pane já asi nechci k sobě,
nechci i když chceš, vidět plané hlubiny,
chci cítit vinnou vůni Káči Bejčkové, zatímco přemýšlím kdy mám vynést koš,
chci tvoji ruku v mojem koleně,
jako každý člověk, každý dikobraz,
splývám a přesto toužím být unášen jasným směrem,
chemie mozku,
a zadeček slímáka s piercnutou bradavkou,
má nehynoucí láska
v ohnivém kruhu,
Matěj Šumbera roztrhaný vlky
včera jsem nebyl sebou,
ale spolu můžeme být,
Praha žije,
není nad...,
vyblití,
LET, nechat si vytetovat:
Nebolí mě srdce v Praze poprvé,
a jestli Nadan dostal naloženo,
tak já jsem dostal všechno ostatní,
jsem klidný, jako před odevzdáním bakalářky,
a jasně, vždycky je možnost letu do prázdnoty,
ale stejně jasně jistota PRÁZDNOTY V LETU
končím
derivace podle času,
derivace Ondrových honění podle času,
Ondrovo gayství se společným kolektorem,
na houpačce, v obrazovce,
v pod za,
slet čarodějnic
v roce 253, 256,
CIAO, prende una foccacia,
vrčení,
pletení,
Kozel a RAPÉ,
strašidelný Gustav Klimt,
a mluvení mimo záznam,
budeme všichni žít, dokud nebudeme,
stud, Regina Spektor v děloze Ester Dubské na hřbitově ve Stonavě,
a zoufale smutný Barák,
ztracený trapný pohled,
volba
Kuba s hlavou v Piovi,
nedefinovaný,
jako Míša Kormošová která nešla na terapii,
the answer is VAKUUM
VALIUM
dní, světla, moře,
šedomodrého paneláku,
ten kdo si zrovna honí před kamerou, s třináctkou na Omegle,
to je JÁ, toho se bojím a snažím se mu odpustit,
JAKÝ JE ZPŮSOB NESLAVENÍ SMUTKU?
JAKÝ tak, aby nebyl smutek tajně slaven?
oblíct se do brnění, do igelitu,
oslovit dědky,
prdět s Bhadgavadítou mezi půlkama,
stává se ze mě fanatický křesťan,
bolest, není, je skutečnost, bez jmen,
proč by se John Frusciante zabil, kdyby neměl muziku?
nikdo mi nenamluví, NIKDO, že se věci nemění,
frajer v bílém,
spím se svojí želvou, zvířecí Tinder, štetky
a požírání hoven spolubydlící Claudie,
nevolno,
je mi volný,
není slov pro říkanku života,
v plné kráse skví se malost čtení jedné jediné,
prohodíme řádky,
jenom tak, bez příčiny,
aniž by to cokoli změnilo,
chci cítit vinnou vůni Kateřiny Bejčkové,
ale